

POSTANOWIENIE

Dnia 5 września 2023 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Grzegorz Żmij (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Oktawian Nawrot

SSN Mirosław Sadowski

w sprawie ze skargi M. spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w L.
na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki
w postępowaniu przed Sądem Apelacyjnym w Katowicach w sprawie o sygn. akt
I S 118/22,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych w
dniu 5 września 2023 r.,

odrzuca skargę.

UZASADNIENIE

Skargą na przewlekłość postępowania datowaną na dzień 18 lutego 2023 r.
M. spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w L., zastępowana
przez profesjonalnego pełnomocnika, wniosła o stwierdzenie przewlekłości
postępowania w sprawie sygn. akt I S 118/55 toczącej się przed Sądem
Apelacyjnym w Katowicach i zasądzenie od organu na rzecz strony kwotą jaką
Sąd Apelacyjny uzna za uzasadnioną w celach prewencyjnych, lecz nie mniej
niż 6000 zł tytułem przewlekłości postępowania oraz kosztów zastępstwa
prawnego w niniejszym postępowaniu z tytułu jego ustanowienia.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga M. spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w L. podlegała odrzuceniu.

Ustawa z dnia 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (tekst jedn. Dz.U. 2018, poz. 75, dalej: „ustawa o skardze na przewlekłość postępowania”) reguluje zasady i tryb wnoszenia oraz rozpoznawania skargi strony, której prawo do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki zostało naruszone na skutek działania lub bezczynności sądu lub prokuratora prowadzącego lub nadzorującego postępowanie przygotowawcze (art. 1).

Zgodnie z art. 2 ust. 1 ustawy o skardze na przewlekłość strona może wnieść skargę o stwierdzenie, że w postępowaniu, którego skarga dotyczy, nastąpiło naruszenie jej prawa do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki, jeżeli postępowanie zmierzające do wydania rozstrzygnięcia kończącego postępowanie w sprawie trwa dłużej niż to konieczne dla wyjaśnienia istotnych okoliczności faktycznych i prawnych albo dłużej niż to konieczne do załatwienia sprawy egzekucyjnej lub innej dotyczącej wykonania orzeczenia sądowego (przewlekłość postępowania).

W myśl art. 5 ust. 1 ustawy o skardze na przewlekłość, skargę o stwierdzenie, że w postępowaniu, którego skarga dotyczy, nastąpiła przewlekłość postępowania, wnosi się w toku postępowania w sprawie.

Sąd Najwyższy w swoim orzecznictwie wskazuje, że przez tok postępowania w sprawie w znaczeniu przyjętym w art. 2 ust. 1 i art. 5 ust. 1 ustawy, należy rozumieć postępowanie co do istoty sprawy. Przepisy ustawy o skardze na przewlekłość nie przewidują odrębnej skargi na przewlekłość, która sama dotyczy skargi na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki. W orzecznictwie Sądu Najwyższego ugruntowany jest pogląd, że art. 3 ustawy o skardze na przewlekłość zawiera zamknięty katalog postępowań, których może dotyczyć skarga o stwierdzenie przewlekłości w sprawie (por. postanowienia Sądu Najwyższego z 6 grudnia 2011 r., KSP 11/11; z 29 listopada 2018 r., I NSP 39/18; z 19 listopada 2019 r.,

I NSP 176/19; z 11 grudnia 2019 r., I NSP 170/19; z 26 listopada 2019 r., I NSP 164/19). Z tego też względu, skarga M. spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w L. na przewlekłość postępowania Sądu Apelacyjnego w Katowicach w sprawie I S 118/22, z uwagi na jej niedopuszczalność podlegała odrzuceniu.

Mając na uwadze powyższe, Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji na podstawie art. 398⁶ § 3 k.p.c. w zw. z art. 394¹ § 3 k.p.c. w zw. z art. 8 ust. 2 ustawy o skardze na przewlekłość postępowania.

(P.S.)

[ł.n]